

по різних когнітивних рівнях (знання-відтворення, розуміння, використання знань, творчість), і далі проводити процедуру верифікації на інших групах. У принципі таким шляхом можливо створити і тести, які будуть вимірювати рівень творчих здібностей, але навіть при викладанні економічних дисциплін на цьому рівні в перелік тестових завдань, на нашу думку, доцільно включати чисто психологічні тести, що вимірюють особистісні параметри (рівень та глибина утворення стресу, витривалість, вміння реагувати на швидкі зміни тощо).

Н. М. Первак, асистент,
кафедра цивільного та трудового права

РОЛЬ ТА МЕТОДИ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОЦЕСІ

Безсумнівно, що здатність швидко вирішувати складні практичні задачі і приймати ефективні рішення потрібно виховувати у майбутніх фахівців і для цього мало лише бази теоретичних знань у різних сферах суспільних відносин, треба впроваджувати і заохочувати студентів до творчої самостійної роботи.

Таким чином, до характерних ознак сучасного навчального процесу слід віднести: переважно самостійне набуття знань і особисту відповідальність студента. Тому необхідно наголосити, що в основі ефективності такого підходу до організації навчального процесу буде лежати рівень розуміння студентами завдань, самоорганізації і самоконтролю, цілей роботи та способів їх досягнення, характер мотивації та контролю, а також ступінь гнучкості завдань залежно від їх рівня. Саме такі елементи навчального процесу обумовлюють якість організації самостійної роботи студентів і безпосередньо (в індивідуальному порядку) визначаються викладачами.

Таким чином, кожен етап процесу самостійного навчання студента, починаючи від визначення цілі, застосування форм і методів її реалізації, стимулювання на основі особистих інтересів та контролю, а також аналіз досягнутих результатів з наступними їх оцінюванням, має стати предметом індивідуально-консультативної роботи викладача із студентом. Завдання педагога в цьому

процесі полягає також в організації допомоги студентам навчатись самостійно, створити належні для цього методичні умови.

Рівень активізації самостійної роботи студентів безпосередньо залежить від вибору її форми, серед яких найбільшого поширення в навчальному процесі отримали: реферати, тематичні доповіді, підготовка конспектів лекцій та ін. Такі способи, на мою думку, втратили свою актуальність, вони не стимулюють студентів до творчого пошуку і є несуттєвим засобами активізації самостійної роботи. Натомість ефективнішим стає застосування таких форм самостійної роботи, які б передбачали можливість творчого опрацювання студентами теоретичних питань та проблемних ситуацій з навчальної дисципліни, що дозволяє максимально реалізувати їх особисті здібності на основі індивідуального підходу.

Зокрема, при викладені дисципліни «Трудове право України» на юридичному факультеті успішно пройшла апробацію така форма самостійної роботи, як аналіз нормативно-правових актів, що значно активізувало самостійну роботу студентів та підвищила їх зацікавленість в опануванні відповідним навчальним матеріалом.

О. В. Перепадя, канд. юрид. наук, доц.
кафедра теорії та історії держави і права

ПРО ДЕЯКІ ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ОСВІТНЬО-КВАЛІФІКАЦІЙНОГО РІВНЯ «БАКАЛАВР»

Фахівці освітньо-кваліфікаційного рівня «бакалавр» повинні вміти використовувати набуті теоретичні знання на практиці та мати навички наукової та пошукової діяльності. Вагомою складовою підготовки таких фахівців у КНЕУ є рівень проведення семінарських та практичних занять.

Зважаючи на необхідність максимального наближення до європейських вимог і стандартів (наприклад, у рамках Болонського процесу) не тільки системи оцінювання знань студентів у КНЕУ, але й також системи науково-методичного забезпечення навчального процесу, пропонуємо при формуванні, зокрема, планів семінарських занять з гуманітарних дисциплін виходити з наступних міркувань.

1. Призначення семінарського заняття — поглиблення знань студентів з певних тем. Відтак відтворення у планах семінарсь-